

prikasen; ali vidi svetel svet, in misli, da je mosh bres glave i. t. d.

O. Zhe je pa taka, pa saref ni pametno, se strahov bati.

S. Ja, taka je in nizh drugazh. De vaf ne bo strahilo, nikar ne poslušajte in ne verjemite takih prikasen; nikar se ne vpijanite; vsemite si ferzhnost pogledatinatanjko vsako rezh, ktera se vam zhudna sdi, in odgnali si boste vse strahove. J. Jashirk.

Veseli dan sa Dobrovsko faro. *)

11. dan pretezhniga mesca je bil sa vse Dobrovzhane, ki svoje otrozhizhe refnizhno ljubijo, in sa njih kerfhanfko isrejenje po svoji dolshnosti fkerbē, saref prav veseli in spomina vreden dan.

Zhafti vredna duhovna pastirja te fare, gosp. Joshef Poklukar fajmoshter, in gosp. Matevsh Milharzhizh kaplan, sta s sedinjeno fkerbljivostjo farmane nagovarjala in jim perporozhevala, novo sholo sidati. Rasumni farmani od dobriga namena svojih duhovnov preprizhani, so storili, kar je potreba bilo — in glejte! lepa, prostorna, nova shola in meshnarija na Dobrovi stoji. Lepo snamnje persadeve duhovnov in ubogljivih farmenov, ki so sdrusheni hifho sa poduzhenje ljube mladosti postavili!

Gosp. fajmoshter in gosp. kaplan shivo sposnata, da le is dobro poduzhenih in lepō isrejenih otrok lepa, zhversta, kerfhanfska zheda perraste; torej je njima fosebna fkerb sa otroke per ferzu.

Gosp. kaplan so po misli in volji svojiga fajmoshtera she vlani in letaf, predenj je nova shola dodelana bila, veliko otrok brati, pisati, in nekoliko tudi rajtati v farovshi uzihili. Sjutraj poleti, ko so namrezh shivino is pashe pergnali, so otrozi v sholo pertekli, in fizer f takshnim veseljem, in takō obilno, da je, defiravno v prostorni stanizi, she zlo proftora smanjkovalo, in de jih je vezh v strahu bilo, da bi jih bres uka domū ne poslali; torej so se she zelo letafhnjo leto nove shole, ki se je sidala, moshno veselili. In to veselje jih je 11. dan Kimovza dofhlo, kateri dan jim je bil tudi v fkuhnjo ali ekfamen odlozhen. Vsi sholarji in sholarze (obojih 83 fhtevila!) prasnizhno oblezheni so bili narpred per f. mafhi; po nji pa so jih gospod kaplan pervikrat v lepō ofnasheno, prostorno uzihlizo vpejlali, kjer je bilo she vezh duhovnov is Ljubljane in blishnih farā, tudi nekaj deshelfskih gospodov, pa tudi nekoliko mosh in shen Dobrovške fare sbranih, da bi flifhali, kaj in koliko so se otrozi to poletje nauzhili.

Vsim otrokam je bilo she na obrasi brati, kakō teshko da perloshnosti zhakajo, ozhitno pokasati, da tudi oni she kaj snajo. Gosp. kaplan, ki so jim bili uzhenik v kerfhanfskim nauku, v branji, pisanji in rajtanji, poklizhejo sdaj eno versto fantizhev, sdaj deklizhev, pa le spet fantizhev in deklizhev. Vezhidel vsi so prav gladko brali, ali vsaj takō, kakor se od tazih otrozhizhev o tem kratkim zhafi njih poduzhenja po pameti perzhakovati fmē. Veliko

lepih naukov, ki so jih is abezednika, katekisma, in is grosno lepih in poduzhnih bukev; „Napeljevanje h poboshnimu shivljenju in lepimu sadershanji“ *) brali, so tudi is glave povedati snali, da jih je bilo veselje flifhati. Tudi od pisanja je bilo na misi mafikaj pohvale vredniga viditi.

Vlastnik Bokavz, gospod Joshef Sevnik, in gospod fajmoshter sta she vlani in letaf lepo vesanih molitevskih bukev ofkerbēla, s kterimi so po dokonzhanim sprafhevanji nar pridnifhi sholarji in sholarze podarvani bili; v spominj tega veseliga dneva so tudi vsi drugi otroci lepe podobke (pildike) svetnikov dobili. Obljubim, da je bilo veliko veselje, kamur so otrozi f temi darmi perfhli; saj se vé, kakō nesnano veselje otrozi f podobki in slepo vesanimi bukvizami imajo. Prizhijozhim ozhetam in materam pa so bile folsē veselja v ozhéh viditi, ki so flifhali svoje otroke toliko lepih naukov brati, ter tudi is glave povedati.

Shola na Dobrovi nam ozhitno kashe in prizha, koliko sdrushene mosh samorejo, bres da bi ftofhi koga prehudo sadēli, — in kakō prasen je isgovor, pod kterim se le gola nemarnost perkriva, da otrozi savoljo pashe poleti v sholo hoditi nemorejo! Tudi poleti se zhafa dovelj sa sholo dobī, zhe le starfhi sa otroke saj toliko, kot sa svojo shivino, fkerbijo! O.

Slovenske besede.

(Nadalje.)

R. Vse prav! Iz vsega se vender vidi, da domorodci svoj narod bolj ljubijo, kakor vsak drug.

J. Taka je. To ni nič krivega! Slabo za vsako deželo, kjer bi domorodci drugači ravnali. Mlačen nemarnež, kteremu za njegovo domovino nič ne stoji! Še ptičica se rada tam zaderžuje, kjer je iz malega gnjezdica izletela. Lastavica dalječ leta po svetu, pa se spet lepo verne v svoj poprejšni dom, in veselo žvergolī pod tramam zraven svojega gnjezdica. To bi vender bilo čudno, da bi pameten človek ne imel toliko ljubezni do svoje domovine, kolikor je ima drobna ptičica v svojem malim serčicu. Dobrega serca človek se rad spomni tistega kraja, kjer je njegova zibelka tekla, in kjer je svoje mlade dni preživel; kadar odraste in ga Bog, kdo vé kam postavi, ga vender vselej razveseli, ako kaj od svojih rojakov, od starišev, bratov, sester, prijatlov in prijatelc sliši, če bi ravno bili ubožni, on pak se nosil v židi in žameti; naj večī veselje mu je, ako more za svoj dom in narod kaj koristnega storiti in njegovo srečo podpomagati; če le spomniš domovine, se mu že serce omehči.

R. Gospod! to imate prav, to je gola resnica, sam sim že to skusil popotovaje po svetu. Prišel sim v kraje, kateri so bili, da pravico povém, takō prijetni, kakor naši po Slovenii; obhodil sim se z ljudmi, kateri so bili prijazni, dobrege serca in veseli — pa nekaj mi je v neznani deželi vender manjkalo; sam nisim vedil, kaj me je tiščalo pri sercu, — takō mlo pač ni bilo nikjer, kakor doma pri svo-

*) Vifoko zhaftiti gosp. O. so nam s prizhijozhim popisam neisrezheni vstregli, kteriga bodo gotovo vsi rodoljubi s velikim veseljem brali. Pri ti priliki sopet ponovimo prošnjo, da bi nam gosp. tehanti in sholfski ogledi po dokonzhanih sholfskih fkuhnjah na snanje dajali, po kterih kmetishkih sholah so se uzhenzi nar bolj obnafhali in ktere saflushijo posebne hvale. Sej ni treba, da bi taki popisi na dolgo in shiroko slosheni bili; nekake verstize so dovelj to nam popisati, kar gotovo bres korifsi ofialo ne bo. Vrednistvo.

*) De bi pazh te lepe bukvize, ki jih je v nemshkim jesiku Brikenski knes in shkof Bernard Galura spisal in po modrim povelju nafhiga milostljiviga knesa in shkofa Antona Alojsa ranjki Dr. in uzhenik bogoflovja, gosp. Shimen Klanzhnik poslovenil, po vsih deshelfskih sholah vpeljane bile! Uzhitelji! dajte jih svojim uzhenzam brati, da se bodo is njih lepiga sadershanja v vsih okolishinah vadili. Veljajo le 20 krajzarjev. Vrednistvo.